

Komvest 45
8000 Brugge
T +32 [0]50 44 50 44
F +32 [0]50 61 63 67
E info@raakvlak.be
www.raakvlak.be

2010

DOORNSTRAAT 11 SIJSELE/DAMME

Resultaten archeologisch
vooronderzoek Doornstraat
11 Sijsele/Damme

Jan Huyghe

Opdrachtgever:

F. Bergman, J. Otten en P. Den Ronden

Titel:

Archeologisch vooronderzoek Doornstraat 11 te Sijsele/Damme

Versie:

Definitief rapport

Auteur:

Jan Huyghe

Raakvlak:

Komvest 45

8000 Brugge

T +32 [0]50 44 50 44

F +32 [0]50 61 63 67

E info@raakvlak.be

www raakvlak.be

Periode:

26 april 2010

Veldmedewerkers:

Amaury Cogels, Régy Poppe, Serge Van Lieferringe

1. Inleiding.....	4
2. Historische situering en aanleiding van het onderzoek.....	5
3. Onderzoeksresultaten	6
3.1. Bodemkundige resultaten	6
3.2. Archeologische resultaten.....	8
4. Besluit	11

1. Inleiding

Naar aanleiding van een toekomst geplande bouw van een hotel aan de Doornstraat 11 te Sijsele/Damme werd een archeologisch proefonderzoek uitgevoerd (zie fig. 1). Het onderzoek gebeurde in samenspraak met de bouwheer. Het doel van het onderzoek was het inventariseren en waarderen van potentiële archeologische resten, die door de geplande werken worden verstoord. Deze resultaten worden geëvalueerd teneinde het voordien ongekende, archeologisch potentieel in de bodem vast te stellen en indien nodig een vervolgonderzoek in de vorm van een opgraving aan te bevelen.

Fig. 1 Doornstraat 11, situering op de topografische kaart in het rood.

2. Historische situering en aanleiding van het onderzoek

De aanleiding om op deze locatie een proefonderzoek te plannen waren de eerdere vondsten aan de overzijde van de straat. Op deze terreinen aan de golf van Damme werd in 2008 een Romeins grafveld met brandrestengraven aangesneden (onderzoek Ruben Willaert). Het bestond slechts uit een tiental brandrestengraven te dateren rond ca. 100 na Chr.

Helaas valt op de historische kaarten weinig informatie over het te onderzoeken terrein in te winnen. Enkel op de Ferrariskaart (gemaakt tussen 1771 en 1777) zijn enkele bewoningen langsheen de Doornstraat op te merken. Deze kabinetskaart biedt ons een unieke kijk op het landschap net voor het einde van het Ancien Régime.

Fig. 2 situering van het terrein op de Kaart van Ferraris (ca. 1777).

3. Onderzoekresultaten

3.1. Bodemkundige gegevens¹

De Doornstraat is gelegen op een ca. 2 m hoge en ca. 700 m brede dekzandrug, die Sijsele doorkruist van west naar oost.

Volgens het gewestplan in landschappelijk waardevolle agrarische gebieden (0901), op de bodemkaart worden Zch-gronden vermeld, dit zijn matig droge zandbodems met verbrokkelde ijzer en/of humus B horizont.

In sleuf I bevond de moederbodem, met name het pleistocene zand zich net onder de bouwvoor op amper 35 cm onder het loopvlak. Hoe meer naar het zuiden het dieper het pleistocene zand zich bevond, in sleuf III op 45 cm onder het loopvlak.

In sleuf V en VI werd een goedbewaarde podzol aangetroffen.

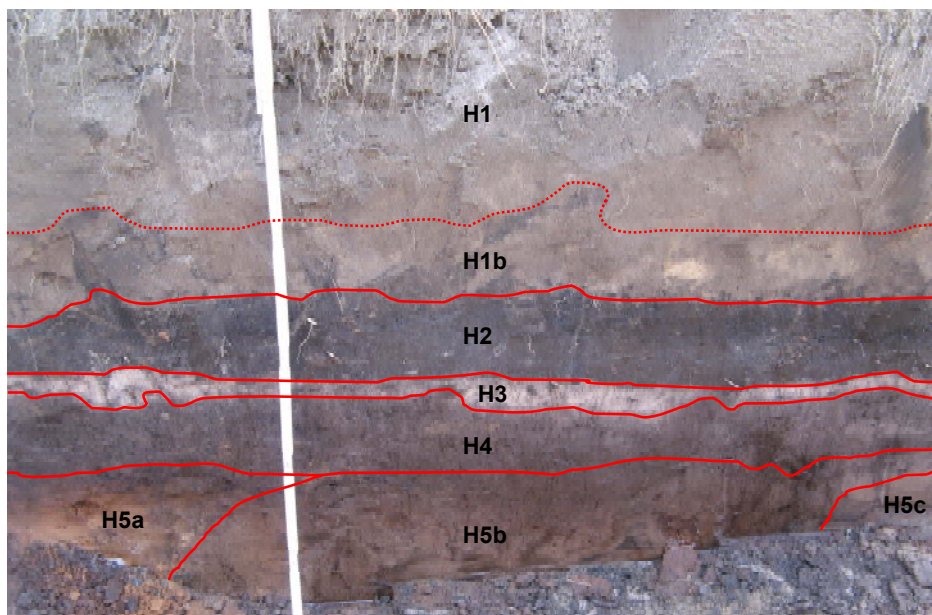

Fig. 3 Zicht op het podzol profiel in sleuf V met onderverdeling in de verschillende horizonten.

¹ Info verkregen van bodemkundige Jari Mikkelsen

Het profiel aangetroffen in sleuf V kan opgedeeld worden in 5 bodemhorizonten. Deze zijn:

Nr.	Omschrijving
H1	Ap1; de huidige bewerkingsslaag. Deze is ontstaan uit ophopingsmateriaal. De kleur is vrij homogeen wat wijst op een lange periode waar de grond als akker heeft gediend.
H1b	stortlaag; onderste deel van het ophopingspakket dat de originele bodem heeft begraven. Door de gezamenlijke dikte met H1 is het onderste deel niet bewerkt geweest. Deze heeft dan ook een heterogene kleur met zones van lichter en donkerder bodemmateriaal. De grens met H2 is door bioturbatie minder scherp.
H2	bAp; Begraven oppervlaktehorizont van de originele podzolachtige bodem. Deze laag is waarschijnlijk bewerkt geweest waardoor ze overal ongeveer 20 cm dik is. Deze dikte is bereikt doordat een deel van de onderliggende H3 mee opgenomen is in deze horizont. Door de bewerking en vermoedelijk bemesting heeft de horizont een periode gekend met bioturbatie, iets wat omwille van de lage pH anders niet voorkomt bij podzolachtige bodems.
H3	bE; restant van een vermoedelijk origineel dikker uitlogingshorizont. Klei plus ijzer en humus is grotendeels uitgelooft en afgezet in de onderliggende H4
H4	bBh; horizont voornamelijk aangereikt met humus
H5	bBh(s); tweede aanreikingshorizont. Deze kan ingedeelt worden in H5a waar de bodem is aangereikt met humus en ijzer en H5b die voornamelijk een aanreiking van humus heeft gekend. In de zone aangeduid als H5c is de bodem amper aangereikt.

Interpretatie:

De bodem bestond origineel uit een podzolachtig zandbodem met een zwarte oppervlaktehorizont rijk aan humus, gevolgd door een witte tot licht grijze uitlogingshorizont, dan een horizont aangereikt met voornamelijk humus en uiteindelijk door een aanreikingshorizont waar ook ijzer is afgezet. Het

podzoliseringsproces ging door tot de bodem akkerland werd. Door de bewerking met een spade of ploeg (geen duidelijk spadesteken zichtbaar) is de oppervlaktehorizont gemengd geraakt met het bovenste deel van de uitlogingshorizont. Vermoedelijk heeft de bodem ook een periode gekend van bemesting en bioturbatie. Later is de originele bodem begraven geraakt onder minstens 50 cm van gestoorde grond. In dit materiaal is de huidige bodem ontwikkeld.

Afhankelijk van wanneer de podzolachtige bodem begraven werd, kunnen wij aannemen dat de grootste kans om artefacten te vinden in H2 is. Door de bewerking van deze horizont kunnen eventuele artefacten doorheen de horizont aanwezig zijn.

3.2. Archeologische resultaten

Er werden in totaal 6 continue proefsleuven getrokken. Deze hebben een west-oost oriëntatie en werden getrokken op de niet bebouwde delen van het terrein, met name in de boomgaard. Voor de locatie van deze sleuven waren we dan ook genoodzaakt deze tussen de rijen bomen te positioneren.

Fig. 4 situering van de proefsleuven

Enkel in de meest noordelijke sleuf werden enkele sporen aangetroffen.

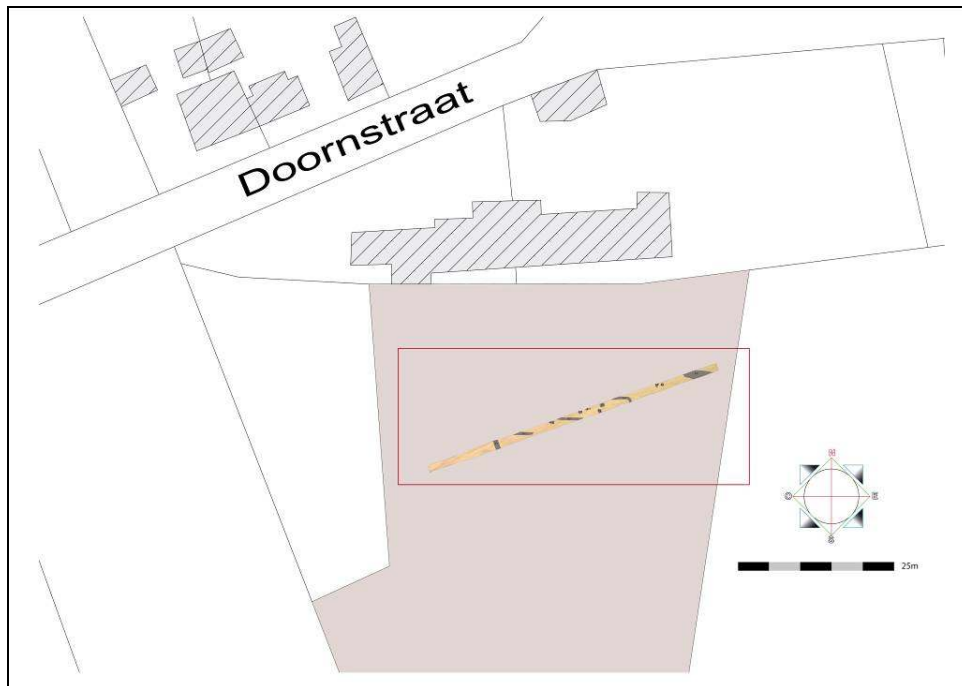

Fig.5: Situering van proefsleuf I met grondsporen.

Zeven sporen zijn als paalkuil te interpreteren, het betreft de sporen 1, 7, 8, 9, 10, 11, 12. De andere sporen bestaan uit greppels (sporen 2, 3, 4, 5) en een gracht (spoor 6). De inhoud van de sporen is erg beperkt. Enkel in spoor 1 werden enkele scherfjes grijs aardewerk aangetroffen. Deze zijn vermoedelijk in de volle middeleeuwen te dateren, mogelijks in de 12de of begin 13de eeuw.

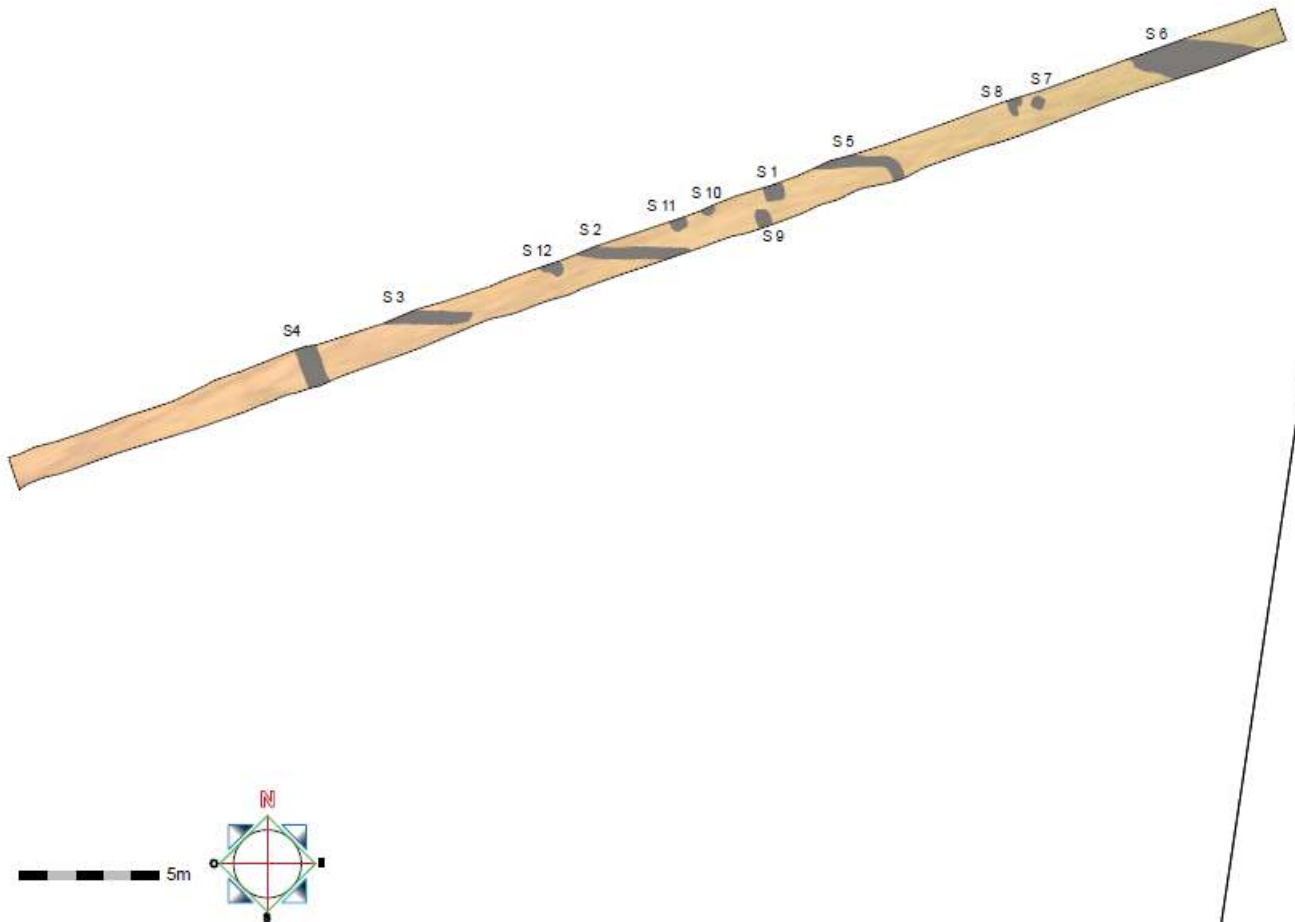

Fig. 6. Situering van de aangetroffen sporen in sleuf I

Fig. 2: coupe op spoor 4 (gracht).

Fig. 3: coupe op spoor 1 (paalkuil).

4. **Besluit**

Tijdens het onderzoek kwamen enkele sporen uit de middeleeuwse periode aan het licht. De concentratie sporen doet zich voor in de zone grenzend aan de huidige bebouwing. Het ligt dan ook voor de hand om het verdere onderzoek uit te voeren na de afbraak van de gebouwen, zodat de opgravingsleuf eventueel in deze richting kan uitgebreid worden. Indien de geplande bouwwerken zouden doorgaan (nog onzeker) zal er voorafgaand een archeologisch opgraving plaatsvinden in deze meest noordelijke sporenrijke zone. Aan de bouwheer werd gevraagd ons op de hoogte te brengen van de verdere timing en planning van het project.